

gælder for beskæftigelse i institutionen. Endelig skal indsatte, hvis trossamfund forbyder dem at være beskæftiget på visse dage, fritages herfor. Institutionens leder kan i den forbindelse bestemme, at de på anden måde skal opfylde arbejdstidsnormen.

De nævnte bestemmelser suppleres i § 15 af en bemyndigelse for Direktoratet for Kriminalforsorgen til at fastsætte nærmere regler for de indsatte beskæftigelse, herunder om størrelsen og anvendelsen af arbejdspenge. Af denne bestemmelse fremgår også, at der skal ydes dagpenge til indsatte, som på grund af helbredstilstanden ikke kan beskæftiges efter de almindelige regler. Nærmere regler herom fastsættes af Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Efter fuldbyrdelsesbekendtgørelsens § 24 skal det indgå i institutionens almindelige overvejelser, om der bør gives indsatte, der efter reglerne om udgang, jf. herved pkt. 5.7.1. nedenfor, har mulighed herfor, tilladelse til udgang af hensyn til deres oplæring, uddannelse eller beskæftigelse.

Der kan efter fuldbyrdelsesbekendtgørelsens § 33 ikendes disciplinærstraf for overtrædelse af pligten til at være beskæftiget efter § 12, stk. 1.

Om gældende ret henvises i øvrigt til 1989-betænkningen, s. 145-155, hvor der bl.a. redegøres nærmere for Beskæftigelsesudvalgets (AUF-udvalgets) overvejelser og forslag i betænkning nr. 1058/1996 om Arbejde, Undervisning og Fritid (AUF-betænkningen). Det bemærkes herved, at en række af AUF-udvalgets forslag er gennemført i kriminalforsorgen efter, at arbejdsgruppen afgav sin betænkning i 1989. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til Justitsministeriets cirkulære nr. 170 af 28. september 1992 med tilhørende vejledning af samme dato om arbejdstid og arbejdspenge samt ydelser til kost og selvforvaltning til indsatte i kriminalforsorgen. Dette cirkulære afviger på flere punkter fra de cirkulærer, der indgår i arbejdsgruppens gennemgang af gældende ret. Det gælder bl.a. med hensyn til reglerne om arbejdstid, aflønning m.m., selvforplejning og selvforvaltning samt løsladelsesbeløb, jf. 1992-cirkulærets kapitel 1-3 og 5.

Det kan endvidere nævnes, at der ved cirkulære af 28. september 1992, 15. marts 1995 samt 28. december 1998 er gennemført enkelte ændringer i cirkulære nr. 144 af 26. juni 1973 om dagpenge til indsatte. Ændringerne vedrører bl.a. spørgsmålet om ydelse af dagpenge til indsatte under indlæggelse på hospital mv. og nedsættelse af dagpengebeløbet fra 90 pct. til 80 pct. af den daglige grundløn uden tillæg.

5.6.8.2. Straffelovrådets forslag

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 155-164, 654, jf. §§ 37-40 i arbejdsgruppens lovudkast, og s. 705-708, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 106-107, jf. §§ 8-42 i rådets lovudkast, og s. 202-209.

Straffelovrådet kan med enkelte ændringer, der i det væsentlige er af redaktionel karakter, tiltræde arbejdsgruppens forslag.

Rådet foreslår på den baggrund, at de under pkt. 5.6.8.1. nævnte straffelovsbestemmelser om arbejdspligt og arbejdspenge mv. ophæves som led i gennemførelsen af en samlet regulering i straffuldbyrdelsesloven af de indsatte beskæftigelse under straffuldbyrdelsen. Der henvises herved til § 1, nr. 6, i forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv.

Rådet foreslår endvidere, at der som § 38, stk. 1, i rådets lovudkast indsættes en bestemmelse, hvorefter en indsat har ret og pligt til at være beskæftiget ved deltagelse i arbejde, uddannelse eller anden godkendt aktivitet.

Som stk. 2 foreslås en bemyndigelse for justitsministeren til, hvor praktiske eller andre særlige hensyn gør det nødvendigt, at fastsætte regler, hvorefter bestemmelsen i stk. 1 fraviges for bestemte institutioner eller bestemte grupper af indsatte. Indsatte skal dog så vidt muligt tilbydes beskæftigelse.

Forslaget i § 38 indebærer en lovfæstelse af muligheden for at udvide de aktiviteter, som den indsatte kan være beskæftiget med til opfyldelse af beskæftigelsespligten. Den indsatte beskæftigelsespligt modsvares af en pligt for kriminalforsorgen til at tilvejebringe de fornødne beskæftigelsesmuligheder.

Som § 39, stk. 1, i rådets lovudkast foreslås en bestemmelse, hvorefter valget af beskæftigelse i hvert enkelt tilfælde skal træffes på grundlag af en samlet vurdering af den indsatte forhold.

I stk. 2 foreslås fastsat en pligt til ved afgørelser efter stk. 1 så vidt muligt at tage hensyn til den indsatte eget ønske og til den indsatte muligheder for at opnå arbejde eller uddannelse uden for fængslet. Den indsatte skal i den forbindelse vejledes om mulighederne for ved undervisning eller anden uddannelse at afhjælpe manglende skolekundskaber eller mangel på erhvervs-mæssig eller anden uddannelse.

Forslaget i § 39 indebærer en lovfæstelse af princippet om individuelt beskæftigelsesvalg og af de hensyn, som kriminalforsorgen skal inddrage ved det individuelle beskæftigelsesvalg.